

1917 – 1937

ZBOROVSKÉ
OSLAVY

26. A 27. ČERVNA 1937

V BZENCI

Ne doma, nýbrž u

SPORITELNY

MĚSTA BZENICE

uložíte nejbezpečněji
a nejúčelněji své
úspory.

**JEDNOTA ČS. OBCE LEGIONÁŘSKÉ
A TĚLOCVIČNÁ JEDNOTA SOKOL V BZENCI**
pořádají pod protektorátem
MĚSTSKÉ RADY A VELITELE POSÁDKY PPLK. JOS. BAIERA
ve dnech 26. a 27. června 1937

ZBOROVSKÉ OSLAVY

spojené s odhalením PAMĚTNÍ DESKY ruským legionářům
JANU MASOPUSTOVI A FRANT. ZABELKOVI.

**P O Ř A D : V SOBOTU DNE 26. ČERVNA 1937 v sále sokolovny
V ZPOMÍNKOVÝ VEČER.**

Sokolský slet 1914 – Zborov 1917 (v scénických
obrazech se zpěvy). Podle vlastních záznamů zpra-
coval a přednese br. Josef Huber.
Začátek ve 20 hodin. Vstupné Kč 5^{.-}, 4^{.-}, 3^{.-}, 2^{.-},
studující a vojsko Kč 1^{.-}. Předprodej vstupenek
v knihkupectví bra Františka Rutha.

V NEDĚLI DNE 27. ČERVNA DO POLEDNE:

8³⁰ hodin: Sraz a řazení průvodu u zem. kasáren.

9⁰⁰ hodin: Uctění památky padlých ve světové válce u pom-
níku padlých: položením věnce – proslovem bra
kpt. v. v. Jos. Navrátila – 2-minutovým klidem.

9³⁰ hodin: Odchod k budově měšť. škol. Chorál: „Kdož jste
Boží bojovníci . . .“ – Pěv. kroužek Sokola Bzenec.
Uvítání. Slavnostní proslov bra Dra V. NAJBRTA,
ředitele obch. akademie z Uh. Hradiště. Odhalení
pamětní desky – hymna. Projevy zástupců: pěš.
pl. 10 „Jana Sladkého Koziny“, drag. pl. 1 „Jana
Jískry z Brandýsa“ a hostí. Předání pam. desky do
správy města. Hudba: Hoši od Zborova (melodram).

11³⁰ - 12³⁰ h.: **KONCERT** na náměstí.

ODPOLEDNE NA SOKOLSKÉM CVIČIŠTI:

14 hodin: 1. Pod naším praporem – žáci. 2. Školáci a hospo-
dyňky – žáci a žákyně. 3. Vystoupení legionářů.
4. Cvičení se zdob. kruhy – žákyně. 5. Prostná –
žáci. 6. Prověrka – legionáři. 7. Sly panenky sil-
nicí – žákyně. 8. Prostná – žákyně. 9. Malí legio-
náři. 10. Závěrečný obraz.

Po ukončení programu **VESELICE.**

HUDBA KAPELY BEDŘ. POULY.

BUFFET – TOMBOLA – STŘELNICE a j. – KOULENÍ O CENY.

Vstupné Kč 3^{.-}, přípl. na sedadlo Kč 1^{.-}, slavnostní
kovový odznak a program Kč 2^{.-}.

Odhalení pam. desky se koná za každého počasí. Odpolední
program se za nepříznivého počasí odkládá na úterý 29. června
(svátek Petra a Pavla).

JAROŠOVSKÉ

PIVO

TISKOPISY

ve vkusné úpravě

za mírné ceny

dodá Vám firma

FRANT. TOMEČEK

KNIHTISKÁRNA V BZENCI

TELEFON Č. 18

ZBOROV.

Na letošní 2. červenec připadá dvacetileté výročí vítězné bitvy československé brigády u Zborova, rusínského to městečka v Polsku, ležícího na východ od Lvova. V zborovské bitvě porazila československá brigáda vojska staré monarchie na jeho vlastním území. Porazila vojsko třikrát početnější a dobře vyzbrojené. Dobyla tři linií výborně opevněných zákopů. Zajala – dle úřední zprávy ruského hlavního stanu – 62 důstojníků a 3150 vojáků. Ukořistila 15 děl, mnoho kulometů a množství válečného materiálu.

T. G. MASARYK.

Profesor Masaryk, vůdce zahraničního odboje, po zprávě o vítězství napsal brigádě posláním, z něhož vyjímáme: – „Dobrovolníci, s nadšením a vděčností přijali jsme zprávy o vašem hrdinství v tak rozhodné chvíli pro Rusko i pro nás. Pomněte, že všechen ujařmený národ obrací své zraky na vás, volné v svých činech syny, a očekává od vás, že potomci husitů, bojovavších ve jménu svobody, spravedlnosti a národní svéprávnosti, vykonali a vykonají svou povinnost vůči národu, demokracii a lidstvu“.

VÝZNAM ZBOROVA.

V světové válce milionových armád byla zborovská bitva příhodou nepatrnou. Pro československý národ měla však zborovská bitva po seznání všech okolností význam přímo osudový...

Po třistaleté přestávce od bitvy bělohorské vystoupilo v zborovské bitvě po prvé zase československé vojsko jako samostatná aktivní vojenská jednotka. Oznámení zprávy o slavném vítězství československé brigády na Rusi ruským generálním štábem rozneslo se jako jiskra do celého světa. Zborov změnil k dobru československé věci i názor vojenských štábů Spojenců na

budování dobrovolnických československých vojsk. Hlavní význam však měl pro československé legie v Rusku a pro ujařmený domov. Zborov vynutil si stručný telegram i v štábu staré monarchie. A tím víc, jak vidno z vojenské historické studie generála Vl. Klecandy o bojích brigády, i rozsáhlá vyšetřování a sepisování četných protokolů. Stalo se tak po interpelaci poslanců Teufela a Hummera ze dne 4. července ve vídeňském parlamentě. Výklad vyšetřování vyžádal si sám císař Karel Poslední.

Jestliže májový projev československých spisovatelů z roku 1917 soustředil politické smýšlení národa doma k získání státní samostatnosti, jestliže prorazil ledy tísnivé mlčenlivosti, byl Zborov bohatýrskou odpovědí synů národa, volných ve svých rozhodnutích. Byl výkřikem, vzpružujícím mysl československého lidu celého světa.

Nejúčinnější vliv měla bitva zborovská na čsl. zajatce a to především v Rusku. Po Zborově vstoupilo do legií v Rusku na 30.000 nových bratří. V tomto čísle je zahrnuta i většina ruských legionářů bzenecké jednoty Čsl. obce legionářské.

Vítězný Zborov ovlivnil i nazírání ruského generálního štábu. Tak na př. v pamětech generála Červinky „Cestou našeho odboje“, který přijel do hlavního stanu jednati o formování československého vojska na Rusi ve větším měřítku, je zaznamenána řeč velitele jihozápadní fronty generála Gutora: „Je to, na mou čest, sotva k uvěření, jak se československá brigáda vyznamenala. Cosi naprosto nebývalého! Rozkoš! Viděl jsem jakživ mnoho, avšak takového zápalu, takového nadšení jsem neočekával! Vaši hoši tvořili pravé divy! Oni vlastně jediní řádně bojovali! Nenacházím slov, abych jim vzdal tu čest a dhválu, jaké zasluhují...“

I president Masaryk v své proklamaci k prvému výročí bitvy u Zborova vzpomíná: „Sám si připomínám

scénu v hlavním stanu ruském v Mohylevě. Jednal jsem, provázen tajemníkem Klecandou, s generálem Brusilovem o formaci našeho korpusu. Generál slíbil podporovat náš plán. Při tom povstal, vzkázal srdečný pozdrav našim vojákům a dodal: „Řekněte jim, že se před nimi hluboce skláním”.

Bitva zborovská získala i cizí vojenské odborníky, přítomné při zahájené ofenzivě armád ruské jihozápadní fronty. Především samého generála Janina, pozdějšího vrchního velitele spojeneckých vojsk na Sibiři.

Zborov změnil též názor ruského ministerstva vojenství, které z neznalosti považovalo osvobozenké boje československého národa na Rusi za snahy nacionalistického šovinismu a imperialismu! Kerenský hned na frontě po bitvě zborovské povolil formování velkého vojska československého.

Také ruský tisk psal nadšené články o hrdinství československé brigády. Četné deníky současně informovaly veřejnost o československém hnutí, usilující o zřízení samostatného demokratického státu.

VÍTĚZSTVÍ IDEÁLŮ.

K bitvě zborovské přišlo z ideových podnětů. Zborov, toť uskutečnění Tyršovy myšlenky zbudování národní armády pro rozhodný zápas o svobodu. Zborov, toť i vítězství ideálů svobody a Masarykovy humanitní demokracie ve spojení s vojenskou zdatností, obětavostí a vytrvalostí. Vítězství vnitřního přesvědčení, pravdy a práva. Vítězství převahy ducha nad fyzickou převahou v dobách zmatků, politických vášní a poraženectví...

Zůstat věrným zborovským ideálům demokratické svobody, duchovnosti a obětavosti, vojenské chrabrosti a připravenosti, vyrůstat – podle Jiráskovy závěti – z velkých myšlenek našich dějin, vyvarovat se našich pochybení, předat budoucím generacím neumenšený odkaz presidenta Osvoboditele, toť čestný, historický úkol, toť mravní povinnost každého uvědomělého občana československé republiky!

Výhodný nákup řidte na
DROGERII

VÁCLAVA MAŠTALÍŘE
V BZENCI.

NÁBYTEK

ČMELÍK

BZENEC.

TELEFON 51.

Při návštěvě
BZENEC
neopomeňte
navštívit SKLEP

**JOSEFA
ČERNÍNA**

*Pravá
bzenecká
vína.*

Doporučuje se
CUKRÁRNA

FR. PRACHMANA

BZENEC · Náměstí.

„Čím menší počet náš,
tím více se na každého počítá.
Tyrš.

JAN MASOPUST.

Byl to památný den pro československé legie v Rusku, když dosaženo bylo spojení na mandžurské dráze vladivostocké skupiny se západními částmi, probíjejícími se Sibiří na východ. Dne 2. září r. 1918 vyjely z Nikolsk-Usurijska, železničního uzlu před Vladivostokem, vojenské vlaky I. praporu legionářů 10. střeleckého pluku, v němž bratr Jan Masopust byl desátníkem 1. roty, zpět na západ. Zpět celou Sibiří na Ural...

Bratr Jan Masopust vstoupil původně do 5. pluku Masarykova, jehož sídlo bylo ve známém Borispolu u Kyjeva. Prodělav poddůstojnický kurs byl na zimu roku 1917 přeložen k 2. záložnímu pluku tamtéž jako instruktor. S tímto plukem dostal se z Ukrajiny až do Vladivostoku. Pluk, jenž zúčastnil se prvých bojů ve Vladivostoku, přejmenován na 10. střelecký pluk, zvaný později „Jana Sladkého Koziny“.

V ruských zmatcích profesor Masaryk již v únoru osmnáctého roku prohlásil ruské legie za součást našeho vojska ve Francii. Tím vznikl i určitý závazek Spojencům. Společná válečná rada nabyla tenkrát přesvědčení, že čsl. armádní sbor přinese větší prospěch společnému dílu v Rusku. Proto také již 3. října nalézáme I. prapor 10. střeleckého pluku v nejvýznačnějším železničním uzlu na Urale, v stoličním sídle uralské oblasti, v městě Jekatěrinburku. Odtud odjel na kungurský bitevní úsek, na jednu z tratí severouralské fronty.

DO BOJŮ.

Jekatěrinburk, Kuzino, Šamara, Kordon, Kungur, Perm... Rok 1918, čtrnáctý říjen... Pondělí... Lesy bez konce. Vlhké a husté lesy s bažinami. A kde lesní cesta, tak plna hlubokého bláta...

V kronice „Za svobodu“ čteme: „Roty I. praporu 10. pluku rozprášivše nepřátelské hlídky a zajavše vozotajstvo, vezoucí potraviny a výzbroj, přepadly energickým náběhem zákopy nepřítele před vsí Kaněvkou a po krátkém boji se jich zmocnily a tím i vsi“.

ÚTOK NA KORDON.

15. října přikročeno k rozhodnému útoku na Kordon proti dobře vyzbrojenému protivníku. Útoku se zúčastnilo více čsl. vojenských částí. Třetí prapor 8. „Slezského“ pluku, v němž byl i pisatel této brožurky, měl čelně demonstrovat proti Kordonu pomocí obrněnce. Křídelní útoky svěřeny půlpraporům desátého pluku. A to první a druhá rota měla podporovati na levém křídle demonstraci 8. pluku na dráze bočným útokem na nepřátelskou posici před Kordonem. Třetí a čtvrtá rota 10. pluku byly na pravém křídle. Měly obejít stanici Kordon pralesem, přerušit trať mezi Kordonem a 60. rozjezdem, obsadit okraj lesa a střílet v bok ustupujícím směrem k Permi. Bohužel neprochůdné močály plán změnily a to v neprospěch čsl. legií. Zvláště 1. prapor 10. pluku těžce zakusil nepřízeň sudby! Při nočním přepadení dostaly se 1. a 2. rota do ohně nepřátelskému obrněnci, který jim svými kulometry způsobil velké ztráty. Také druhý půlprapor 10. pluku byl stížen nehodou. V noci v pralese ztratil správnou orientaci a na úsvitě 16. října dostal se ne za Kordon, ale před něj a to do ohně téhož obrněnce, který již prvnímu půlpraporu v noci sklídl tak smrtonosnou žeň. Těžko bylo bratřím bojovat s ocelovou nestvůrou takřka s holýma rukama!

JAROSLAV CHRUDIMA.

Jaroslav Chrudima, velitel 2. roty, ve spisku „U táborových ohňů“ píše: „Šalomonovka, osamělá usedlost v lese. Zde procítám na obvazišti, těžce pohmožděn granátem. Ležíme na zemi na slámě ve dvou velkých řadách. Jedna řada dotýká se druhé nohama a na tomto

místě pobíhá sem a tam dr. Brod se svými saniteráky, přetížen prací. Poslední stony umírajících. Proti mne leží desátník Holubec, jemuž při každém výdechu zapískne v prostřelených prsou a vždy vystříkne nová krev. Doktor a zdravotní mužstvo nestačí převázat ani ty nejubožší... Vlevo asi přes čtyři leží Masopust s přeraženou páteří..."

Útok na stanici Kordon se 15. října nezdařil. Byl obsazen až 17. října. Ve Vláčilově kronice 8. pluku 16. října jmenována před Kordonom mezi voj. částicemi 11. eskadrona 1. jízdního pluku, u níž byl bratr František Zábelka.

SPISOVATEL OLDŘICH ZEMEK.

Spisovatel Oldřich Zemek v článku „Z bojů Kozinova pluku“ píše: „Třeba tažení ke kordonu nebylo úspěšné, naši vojáci vynikali v něm odvahou a chrabrostí. Tak na příklad desátník 1. roty Jan Masopust byl za nočního boje poslán na ochranu pravého křídla roty, když ji počal nepřítel obdázet. Zadržoval se svými vojiny prudkým ohněm postup nepřítele a nehledě na ztrátu svého oddílu, vytrval na místě až do příchodu posily. Tato hrdinská vytrvalost, kterou téměř celá hlídka zaplatila životem, umožnila rotě udržení posice“.

SVĚTLÝ ZJEV.

Dle zachovaných dokladů a zpráv Masopustova bratra možno vyzvednout i jinou příkladnou morální hodnotu padlého hrdiny. Jeho bratranec Hubert Horný byl již v šestém roce před válkou zaměstnán v Rusku jako samostatný zámečník v Rostově. On nakonec vymohl zajatci Janu Masopustovi propuštění ze zajateckého tábora a přijal ho k sobě jako člena rodiny. A přec bratr Jan Masopust i tento klidný, rodinný život opustil... Ruská revoluce a blavně výkřik od Zborova otrásl jeho svědomím. Mravní povinnost vstoupiti do legií jevila se mu silnější nade vše!

ŠALOMONOVKA.

Ve společné mohyle na Urale u Šalomonovky, na 61. rozjezdě dřímá 24 letý bratr Masopust věčný sen! Čest jeho světlé památce!

Dobře a levně
Vás vždy obslouží

VYTONSKÝ
DROGERIE
BZENEC · Náměstí.

Doporučujeme chvalně známé

JEHNICKÉ PIVO

Sklad jehnického piva
v Bzenci.

●
Vesměs dobře vyleželá piva
světlá i tmavá.

TELEFON
ČÍSLO 13

●
Rychlá a vzorná obsluha.

STRÍŽNÉ ZBOŽÍ

ALOIS DOSTÁLEK

BZENEC.

„Nestačí zbraň, nestačí nadšení,
když k zbraní není mužů úhodných
a k nadšení síla bez ochabnutí.“

Tyrš.

FRANTIŠEK ZÁBELKA.

Při seznání jeho životního osudu jako jezdce 1. eskadrony 1. jízdního pluku Jana Jiskry z Brandýsa tane nám bezděčně na mysli výzvědná činnost Langrovy „Jízdní hlídky“ na sibiřské železnici, zvané magistrála. Život na Sibiři se ovšem od únorových dob Langrovy „Jízdní hlídky“ do červencových dob, kdy padl na jízdní hlídce bratr František Zábelka, všestranně zhoršil! Tenkrát bylo již všem jasno, že Kolčakova diktatura znamená konec jakýmkoliv demokratickým snahám o znovuzrobení Sibiře. Boj lidu proti Kolčakovu režimu vzrůstal téměř lavinovitě. Svými nezodpovědnými a násilnými činy Kolčak prohluboval i propast mezi sebou a čsl. armádou. Jeho diktatura, od svého vzniku se udržující násilím a politickými vraždami, vzbuzovala v myslích legionářů stále rostoucí odpor. Odpor přecházející v morální rozpor a v politické konflikty . . .

NA MAGISTRÁLE.

Proto nebylo divu, že již v dobách, kdy československá armáda bojovala ještě na uralských frontách s krajním napětím sil proti protivníkovi, vyrůstajícímu den ze dne v ukázněnou, dobře vyzbrojenou, vedenou a zásobenou armádu, týl na Sibiři se rozkládal . . . Ruské útvary na Sibiři řídly a slábly . . . Také slibovaná pomoc Spojenců nepřicházela a byla legionáři spíš zesměšňována. Za takových poměrů život na magistrále stával se pro legionáře jediným utrpením. Utrpením mravním, duchovním a fysickým. K tomu se množily i případy sibiřské dráhy. Z partyzánských povstaleckých oddílů zřízeny samostatně operující hloučky, dobře znalé kraje,

poměrů, lidu a pracujících dle vlastního náhledu. Boj těchto hloučků byl úskočný. Přerušování železnic, vykojování vlaků, ničení mostů, přepadávání menších stráží bylo na denním pořádku. Po přepadení zmizely hloučky do neprostupných lesů-tajg, aby zanedlouho řádily opodál. Jízdním hlídkám a eskadronám vyrostly úkoly nejtěžší a nejzodpovědnější. Byly v stálé činnosti. Kromě pravidelných rozvědek do nejbližšího okolí podnikaly jezdecké eskadrony výpravy daleko široko od tratí. Spolu s pěchotou plánovitě zatlačovaly povstalce co nejdále od tratí do míst málo obydlených. Výpravy tyto byly nebezpečné zvláště pro jezdce, kteří v nepřehledných lesích mohli být každým krokem přepadeni. Tím spíše tam, kde si jezdci museli cestu tajgou takřka prosekávat a neměli rozhledu ani kupředu.

TOUHA PO DOMOVĚ.

Značné zneklidňování myslí legionářských způsobilo i rozpuštění občanských řádů v legiích, především sněmu, do něhož provedeny již volby delegátů . . . Tím víc však nekonečné obavy před přepadením a zákeřným ubitím, nevyspalost, nervová vyčerpanost, ideová nejistota a hlavně žhavá touha po osvobozené domovině v zátopách hrůz občanské války podlamovaly bojovného ducha legií, obdivovaného předtím celým světem.

V PŘEDNÍCH ŘADÁCH . . .

Mezi ty, kteří za všech těchto nepříznivých okolností vytrvali v stálé bojové pohotovosti, patřil bratr František Zábelka. I v těchto dobách těžkých bylo ho vždy viděti v předních řadách. Byl z těch hrdinů, kteří svým příkladem strhují ostatní k statečným, neohroženým činům. Za svoji chrabrost byl vyznamenán řádem „Sokola“ s mečí I. stupně. Je to historický řád revoluční, založený po příjezdu generála Štefánika na Sibiř. Řádem tímto vyznamenán celkem malý počet účastníků sibiřské anabase.

Křest ohněm prodělal bratr František Zábelka hned na Ukrajině v březnu r. 1918 u známého Bachmače. Boje se tenkrát zúčastnil jako střelec 4. pluku Prokopa Velikého, tedy 3. praporu, jenž z bojiště odcházel poslední. Týž jako zadní voj československé armády na Rusi dostal se do prvních bojů cestou do Vladivostoku. Teprve ze Samary odešel k tvořícímu se 1. jízdnímu pluku Jana Jiskry z Brandýsa a to k první eskadroně. S ní zúčastnil se všech bojů a jízdních hlídek, z nichž byl na jedné těžce zraněn u vesnice Alexejevskaja. Počhován ve společném hrobě v Marinsku.

ČESKOSLOVENSKÝ DENÍK.

Časopis ruských legionářů „Československý deník“ přinesl tuto posmrtní vzpomínku: „Dne 3. července 1919 byli ve vesnici Alexejevka těžce zranění bratři: Sedlák Milan a Zábelka František z Bzence u Uh. Ostrohu na Moravě, který za hodinu svému zranění podlehl. Byl vzorem československého vojáka. Vždy skromný, nikdy nemluvil o tom, co vykonal. Pravý bratr, pravá česká duše. Ve všech bojích, které prodělala eskadrona, byl mezi těmi, kteří bez bázně v prvních řadách hnali se na nepřítele“

ODKAZ PADLÝCH HRDINŮ.

Bezmála o dvaceti šesti a půl letech položil na oltář vlasti veselý syn Moravské Slovače statek nejdražší. Padl, aby věčně žil v historii osvobozeného národa a ve vděčné paměti Bzenčanů . . .

U obou, jak u bratra Zábelky, tak i Masopusta vystupuje do popředí nejvzácnější vlastnost občana i vojáka. Vlastnost, již dosud československý národ neoplývá: **vytrvalost!** Oba vytrvali za nejhorších okolností!

Vytrvat v práci na obraně a dobudování osvobozeného díla – československé demokratické republiky – toť odkaz padlých bzeneckých bojovníků za svobodu národa všem nám bez rozdílu!

L. K.

NAVŠTIVTE

ZVUKOVÉ
„KINO SOKOL”
V BZENCI.

ČESKÉ I CIZÍ FILMY. VYBRANÉ PROGRAMY.
ÚČELNÁ A LEVNÁ REKLAMA (DIA).

Chvalně známá bzenecká
a jiná jakostní
VÍNA

z e s k l e p ů

VINAŘSKÉHO DRUŽSTVA
V BZENCI

čepuje

VINÁRNA „U ZLATÉHO HROZNU”
(hotel Skála) BZENEC.

SOKOLOVNA V BZENCI

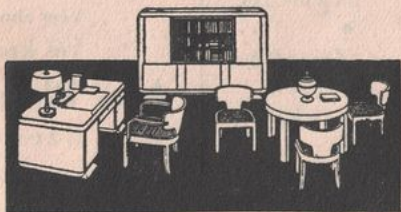
RESTAURACE – VINÁRNA

Výborná domácí kuchyně.

Vyleželá piva:
PLZEŇ - JEHNICKÉ.

Pravá bzenecká vína:
LIPKA – RYZLINK.

ANASTAZIE HALLOVÁ, restaurátérka.

NÁBYTKOVÉ DÍLNY
ŠUSTR · BZENEC

Dobře fotografuje

Vratislavský - fotoatelier

BZENEC, Nádražní.

Doporučujeme
prvotřídní
výrobky
cukrárny

Ed. Fuchse
v Bzenci,
Náměstí.

•
Zmrzlina
pečivo,
bonbony.

PRVOTŘÍDNÍ
ODĚV

Vám zhotoví
Váš krejčí

Alois Plešák
Bzenec.

Svěřte nám Vaše punčošky k odborné opravě!

Bata

BZENEC.

Prvotřídní zakázkové práce u

Břetislava Suttnera
pánského krejčího

v Bzenci.

Václ. **MUSIL**

KAMENOSOCHAŘSKÝ

• ZÁVOD

BZENEC,

Nádražní ul.

KNIHKUPECTVÍ
PAPÍRNICTVÍ

FR. RUTH

BZENEC,

NÁMĚSTÍ.

Veškeré práce spadající do
oboru elektrotechnického jako
instalace světelné a motorové
provádí odborně a levně

OTAKAR OSYČKA

konc. elektrozávod • BZENEC.

VEŠKERÉ ELEKTROINSTALACE
A ELEKTROMATERIÁL
levně u fmy

FRANT. NEDVĚDICKÝ
BZENEC.

První parní
hygienická
pekárna

Jana Šimčíka ml. v Bzenci

Denně čerstvé
pečivo. - Chutný
samožitný dléb.

Na
ZMRZLINU,
DORTY a
DESERTNÍ
PEČIVO do
CUKRÁRNY

Bedřišky
SMOČKOVÉ
BZENEC
Horní nám.

ZNALCI DOBRÉHO VÍNA
NAVŠTIVTE NÁS!
Obsloužíme Vás pravým BZENECKÝM
vlastního lisování!

VOJÁČKOVÁ VINÁRNA
a vinně sklepy U BZENCI